1.3.7 24a (אמר רבי יצחק) → 25a (מי כמוך)

```
ז. קַחִי רַחִים וְטַחָנִי קְמַח גַּלִי צַמְתֵךְ חָשְׂפִּי שֹׁבֶל נַּלִי שֹׁלְק עַבְרִי נְהָרוֹת: תְּגָל עֻרְתַךְ גַּם תַּרְאָה חֶרְפָּתַךְ ...: ישעיהו מז, ב-ג
זוֹנְתִי בְּחֹגְיו הַפֶּלע בְּסַתְר הַמַּדְרַגָּה הַרְאִינִי אָת מְרָאִיךְ אָת קוֹלֶךְ עָרָב וּמִרְאֵיךְ נָעְדִי שׁׁרִי שׁ בִּי זְּנְבְּי אֲנְרָב וְיוֹמָם הַבְּעַר לְצַעְדִּישׁרִי שְׁנְלְּבְּי וְנִים הַבְּעַרְ לְצַבְּי וְנִים הַבְּעַרְ לְצַבְּי וּנִים הַבְּעַרְ לְצַבְּי וְיוֹמֶם וְאָרְ בְּחַלְּהְ בְּעָרְר הָעָזְים שְׁנְּלְשׁוּ מֵהַר גֹּלְעְד: שׁׁהִישׁ דְ, א
בָּבֶלְה יוּבְאוּ וְשְׁמָה יְהִיּוֹ עַד יוֹם בָּקְדִי אֹתָם וְאָשְׁטְים לְא יְחִיבְּ בְּחָיִהְי בְּחָב וְחָשְׁבְּי בְּחָב וְחָשְׁבְּי וְחָשְׁבְּ וְהָיִי אָתָם וְּחָשְׁבְי לֹא יִחִיּי בְּּהָ הְיִנִים לְא טוֹבִים וְמִשְׁפָּטִים לֹא יִחִיּוֹ בְּקָב: יחוקאל פרק כ פסוק כה
וְנֵם אֲנְי נְתַתִּי לְטֶם חָקִּים לֹא טוֹבִים וּמְשְׁבָּטִים לֹא יִחִיוֹּ בָּּהָם: יחוקאל פרק כ פסוק כה
וּנֵם אֲנִי הָעָוֹן בְּחַבְּלִי הַשְּׁוֹא וְכַצְבוֹת הָעָבֶּה. הַשְּלָּאה: שִׁפָּאה: שְּטִּאה: שְׁנִיהוֹ פרק ה מּסוק יח
וֹנְם אְנָר הֹי בְּּזָר הְיְ הָּוֹא מְבָּבְילִי הַשְּׁוֹא וְכַבְבָּר הְאָבְיה הַבְּלִי הְשְׁבְּבְּבְר הְבָּבְר הְבָּב הְיִבְּבְבְילִי הְשָׁבְאֹר הְבָּבְר הְיְבְ הוֹבְיבְיל בְּבְיב בְיר הוֹא חָבָיכֶם פִי הוֹא חַיַּיכֶם וּבְּבָּבְר הָאָה הַאָּבְרֹים בְּישְׁבְּה הְיִבְם בִי הוֹא חַבְּיבְם כִי הוֹא חַנְיבְם בְּרְב בְיִם הוֹא מְנִי בְמָבְין עָנִי וְעָבִין וְעָנִי וְאָבִיוֹן מִגֹּיְלוֹן מִבּלְוֹ מִבְּי לִם מִי בִּקר הִי בְּבִי בְמִבְ לְיִה הְלָלוֹי הִיּבִים בְּבִים בְּי בְּהְיִיה בְּבִים בְּי בִּבְּים בְּיבְים בְּי בְּבְּים בְּי בִּבְּים בְּבְיבוֹ בְּבִים וְנְיִי וְצָבִיוֹן מְנִין וְבָבְילְ בְּבִים בְּבְיב בִּי לְשְבְבִים בְּיבְבְּב בְּיוֹב בְּישׁבְּים בְּבְּבְים בְּיבְים בְּי בְּבִים בְּי בְּבְים בְּי בְּבְּבְים בְּיְבְיבְים בְּיְיבְיבְּיְבְי בְּיְבְיבְים בְּעְבְים בְּיוֹם בְּבְּים בְּבְיבְיוֹים בְּיְבְיבְיוֹים בְּישְׁבְּבְיבְיבְיבְיבְייִים בְּיוֹבְיים בְּישְבְּבְיבְיבְיוֹים בְּיבְיבְבְים בְּעְבְיבְיבְיבְיבְים בְּישְׁבְיבְּיבְּיבְיבְייִים בְּיבְי
```

I Various ערוה-foci:

- a שפח .ד' יצחק (of normally covered area): of his own wife, for purposes of saying ק"ש
- b שוק .*ד' חסדא* as per v. 1
- as per v. 2 קול .*שמואל*
- d שער :*ד' ששת* as per v. 3
- II רבי s testimonies about רבי
 - a He saw him "hanging his תפילין"
 - i Challenge: v. 4 is applied to one who hangs his תפילין
 - ii Answer: permissible if hanging by body of תפילין, not by strap
 - iii Alternatively: both prohibited; permissible if hung in pouch (and doesn't need והנחה like a מ"ת like a מ"ת
 - b He saw him spit etc. during תפילה, but not put back his טלית (details and analysis)
 - i Note: discussion about praying aloud only permissible to increase focus, and only ביחיד
 - c Story: רב יהודה and רבי אבא (v. 5)
- III Studying תורה or saying ק"ש in filthy alleyway
 - a אסור. he may cover hjs mouth and read (distinction between standing there אסור and walking through)
 - b Challenge (ק"ש in such an area at all '' ייחנן '' who reported above in יחנן '' r'' rame): cannot read ק"ש in such an area at all
 - i Support: ברייתא which prohibits (vv. 6-8; v. 9 applies to one who restrains himself from reading)
- IV Reading שמע in partial state of undress
 - a ברייתא. if he was in bed and it was too cold to get out, may bring blanket around his neck and read
 - i Some say: must bring onto his heart, so his heart doesn't "see" his ערוה
 - b מי"ש, may recite ק"ש as long as genitals are covered; for הפילה, entire body must be covered
- V Reading שמע if his hand is in a בית הכסא or he has צואה on his hand
 - a ד' הונא. permitted per v. 10
 - b ד' חסא. prohibited per v. 11